

hvert fald gøre alt for at arbejde for bliver opfyldt i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Til hr. Søren Søndergaard vil jeg gerne sige, at det er rigtigt, at der er mange ting i denne sag, vi er enige om. Men jeg synes, hr. Søren Søndergaard i denne sag går så præcist efter det ideelle, som i øvrigt ikke findes i denne her sammenhæng.

Det er så vigtigt for de mennesker, der er derude og skal leve med det, at det bliver vedtaget af et bredt, rimelig enigt Folketing. Det er så vigtigt, fordi de kommer fra nogle vilkår, hvor de ikke kender til et stabilt parlamentarisk system, og hver gang de hører nogen kæfte op om den sag her – og der bliver kæftet meget op – så er usikkerheden der.

Det er ikke særlig vigtigt for dem, om det er lidt mere til den ene eller den anden side. Det vil det være for os, fordi vi er forkælede på mange områder. Men for dem er det uhyre vigtigt, at der er rimelig ro og fred, fordi en melding fra en hvilken som helst politiker, der siger: I morgen skærer vi ned på det og det, eller nu sparker vi den og den ud eller forkorter det og det, giver dem et uroligt liv hver eneste dag.

Og jeg kan sige til hr. Søren Søndergaard: Jeg har oplevet at se de mennesker sidde om natten og ikke kunne sove, fordi de har hørt en radioavis, der er oversat til deres eget sprog. Derfor beder jeg hr. Søren Søndergaard om at gå med på en bredde og lade være med at søge det optimale i denne situation, for det er ikke til gavn for de mennesker, der skal leve med det til hverdag.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes for det første, at vi med de holdninger, der ligger i indlægget, endnu en gang får bekræftet CD's rigtige placering i det her spørgsmål.

Derudover vil jeg sige, at problemet er, at der jo ikke bliver noget bredt forlig. Hvis det var sådan, at der var udsigt til et bredt forlig, kunne man sige, at den idé, som er fostret om et nationalt kompromis om flygtningepolitikken, set ud fra det synspunkt kunne have en mening. Men hvor er det brede forlig henne? Bliver der i det hele taget et flertal i denne sal, som stemmer for den lovgivning? Mig bekendt vil det være et

mindretal i denne sal, som vil bære den lovgivning igennem – et mindretal! Kan man kalde det bredt, at et mindretal i Folketinget får vedtaget den politik, som skal gælde på det her område?

Så desværre: Det brede forlig er væk.

Og valget står ikke mellem et bredt forlig og det ideelle. Spørgsmålet er, om man vil arbejde for en human flygtningepolitik.

Vi har ikke stillet urimelige krav i denne sag. Jeg kan sige, at under førstebehandlingen stillede vi bare to enkle betingelser for, at vi ville gå ind i et konstruktivt samarbejde – to enkle betingelser. Vi sagde: Stavnbsbåndet skal væk, diskriminationen skal væk. Er det væk, så er vi med til at gå ind i konkrete forhandlinger og vil ikke stille krav om at få alt, hvad vi vil have, igennem med det samme eller i forhold til denne lovgivning. Så vil vi lave en aftale på grundlag af, at vi alle er interesserede i en integrationslov.

Men der var ikke noget ønske om at fjerne diskriminationen. Hvorfor var der ikke det? Fordi man mente, at diskriminationen i denne lov var nøglen til at få Venstre og De Konservative med. I dag kan man så bedømme, om den vurdering var korrekt.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

At politikere kan strides, det ved vi godt. At folk, der beskæftiger sig med menneskerettigheder, også kan være uenige, er måske ikke helt til at forstå, men jeg vil gerne spørge hr. Søren Søndergaard: Når nu Dansk Røde Kors' asyludvalg klart har tilkendegivet, at de pågældende lovforslag, L 59 og L 60, heldigvis ikke krænder grundlæggende menneskerettigheder endsige diskriminerer, gør det så ikke indtryk på hr. Søndergaard?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg skal bare kvittere for hr. Søren Søndergaards tale, og jeg skal minde ham og Folketinget om, at afstemningerne ved andenbehandlingen i går jo på en lang række punkter viste, at CD stemte sammen med Enhedslisten og SF, hvad der jo ikke sådan er – ja, det forekommer da af og til – det almindelige daglige brød.

Det gjorde vi i en lang række ting, hvor vi ser ens på det, og jeg vil også komplimentere de to partier for det forarbejde, de har lagt. Jeg må ikke glemme en lang række af de tilfælde, hvor